

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 30.05.2018r.

Adam Bodnar

VII.6060.19.2018.MKS

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

Skarżący: Pan P.W.

Strona: Szef Kancelarii Sejmu RP RP

(adresy w aktach sprawy)

sygn. akt: II SA/Wa 488/18

Pismo procesowe Rzecznika Praw Obywatelskich

Działając na podstawie art. 14 pkt 6 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* (Dz. U. z 2017 r., poz. 958 ze zm.; dalej jako: ustawa o RPO) oraz art. 8 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.; dalej jako: p.p.s.a.) Rzecznik Praw Obywatelskich **zglasza udział w postępowaniu** toczącym się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w sprawie skargi na decyzję Szefa Kancelarii Sejmu RP w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej (sygn. akt II SA/Wa 488/18) oraz

wnosi na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 p.p.s.a.

o uwzględnienie skargi i uchylenie decyzji Szefa Kancelarii Sejmu RP w zaskarżonym zakresie.

UZASADNIENIE

I.

1. Stan faktyczny

Pismem z dnia 8 kwietnia 2018 r. Pan P. W. (dalej jako: Skarżący) zwrócił się z wnioskiem do Rzecznika Praw Obywatelskich o zgłoszenie udziału w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie ze skargi na decyzję Szefa Kancelarii Sejmu RP z dnia 27 lutego 2018 r. o odmowie udostępnienia informacji publicznej w postaci danych sędziów, którzy wyrazili swoje poparcie dla kandydatur do Krajowej Rady Sądownictwa. Skarżący wyrażał swoje wątpliwości odnośnie do standardów jawności zakończonej procedury wyboru części składu Krajowej Rady Sądownictwa (dalej jako: KRS) przez Sejm RP. Jak wskazywał, „w tej sprawie konstytucyjne prawo do informacji o działaniach organów państwa i osób wykonujących funkcje publiczne zostały znacznie osłabione przez niezgodną z ustawą zasadniczą wykładnię przepisów ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa przez Szefa Kancelarii Sejmu RP”.

Pismem z dnia 26 stycznia 2018 r. Skarżący złożył wniosek o udostępnienie informacji publicznej w postaci wszystkich załączników, które zgodnie z art. 11c ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r., poz. 389; dalej jako: ustawa o KRS) nie są podawane przez Marszałka Sejmu RP do publicznej wiadomości, dotyczących kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa zgłoszonych w 2018 r. (oddzielnie dla każdego kandydata), w tym: informacje, o których mowa w art. 11a ust. 6 ww. ustawy; wykazy obywateli popierających zgłoszenia, o których mowa w art. 11b ust. 2 ww. ustawy; wykazy sędziów popierających zgłoszenia, o których mowa w art. 11b ust. 7 ww. ustawy.

Decyzją z dnia 27 lutego 2018 r., Szef Kancelarii Sejmu RP odmówił udostępnienia informacji publicznej dotyczącej załączników do zgłoszeń kandydatów na członków KRS. W ocenie organu w myśl art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm.; dalej jako: ustawa o dostępie do informacji publicznej), ustawa o KRS jest regulacją szczególną w stosunku do ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie zaś z art. 11c ustawy o KRS zgłoszenia kandydatów (na członków Krajowej Rady Sądownictwa) dokonane zgodnie z art. 11a

i art. 11b Marszałek Sejmu RP niezwłocznie przekazuje posłom i podaje do publicznej wiadomości, z wyłączeniem załączników. Zdaniem organu, art. 11c ustawy o KRS wyłącza więc możliwość udostępniania załączników do zgłoszenia kandydatów na członka Krajowej Rady Sądownictwa. Jako przepis szczególny ma on pierwszeństwo przed przepisami ustawy w zakresie, w jakim są one z nim sprzeczne. Ponadto Szef Kancelarii Sejmu RP wskazywał, że brak jest podstaw do udostępnienia danych obywateli popierających zgłoszenie w trybie art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy o KRS ze względu na ochronę ich prawa do prywatności, o której mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Skargą z dnia 8 marca 2018 r. Skarżący zaskarżył decyzję Szefa Kancelarii Sejmu RP w części dotyczącej załączników do zgłoszeń kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa, tj. w zakresie odmowy udostępnienia imion, nazwisk, miejsc służbowych i podpisów zawartych w wykazach sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, o których mowa w art. 11b ust. 7 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa – w odniesieniu do każdego z kandydatów na członków Rady zgłoszonego przez grupę co najmniej 25 sędziów w 2018 r., a także treści pisemnych oświadczeń pierwszych 15 osób (sędziów) z wyżej wymienionych wykazów o wskazaniu pełnomocników kandydatów na członków Rady, o których mowa w art. 11 ust. 1 zdanie drugie ustawy o KRS. Skarżący wskazywał m.in., że „art. 11c ustawy o KRS nie wyraża normy, o której mowa w art. 61 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ustawy zasadniczej. (...) nie pozwala ona także na taką interpretację, która nie mogłaby stanowić podstawę odmowy dostępu do wnioskowanych informacji na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Z tego powodu nie można uznać, że art. 11 c ustawy o KRS reguluje zasady dostępu do informacji publicznej”. Jak podkreślał Skarżący, „standard wykładni przepisów dotyczących dostępu do informacji publicznej przewiduje, że wyjątki od zasady jawności należy interpretować ściśle, a w razie wątpliwości rozstrzygać na korzyść wnioskującego”.

2. Uzasadnienie przystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich do postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie.

Zgodnie z art. 208 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 1 ust. 2 ustawy o RPO, Rzecznik Praw Obywatelskich powołany jest do ochrony praw i wolności człowieka i obywatela, określonych w Konstytucji RP oraz innych aktach normatywnych. Stojąc na straży wyżej

wymienionych praw i wolności Rzecznik podejmuje te sprawy, w których dochodzi do naruszeń ze strony organów władzy publicznej praw i wolności przysługujących obywatelom. Stosownie zaś do treści art. 8 § 1 p.p.s.a., Rzecznik Praw Obywatelskich może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymagają tego ochrona praw człowieka i obywatela. Z możliwości tych Rzecznik korzysta wyjątkowo, zwłaszcza wtedy, gdy istnieje konieczność rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego wątpliwości z punktu widzenia ochrony praw i wolności, albo gdy sprawa ma charakter precedensowy, a jej rozstrzygnięcie będzie miało istotne znaczenie dla ukształtowania sytuacji prawnej innych obywateli.

W ocenie Rzecznika decyzja Szefa Kancelarii Sejmu RP odmawiająca udostępnienia informacji publicznej o osobach pełniących funkcje publiczne, które popierały zgłoszenia kandydatów na członków KRS uniemożliwia obywatelom dokonania oceny, czy kryteria wyboru członków KRS zostały spełnione. W ocenie Rzecznika niezwykle istotne jest natomiast, aby zapewnić transparentność procedury wyboru członków KRS, której konstytucyjnym zadaniem (art. 186 ust. 1 Konstytucji RP) jest stanie na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Zdaniem Rzecznika, przedmiotowa decyzja, oparta na błędnej wykładni przepisów ustawy o KRS, prowadzi do ograniczenia konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej.

Biorąc więc pod uwagę prawo obywateli do uzyskiwania informacji publicznych na temat osób, które biorą udział w procedurze kształtowania składu organu publicznego - KRS, zasadne jest przystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich do postępowania toczącego się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w sprawie Pana P.W. Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie będzie bowiem miało istotne znaczenie dla ukształtowania sytuacji prawnej również innych obywateli.

II.

Przedmiotem skargi jest decyzja Szefa Kancelarii Sejmu RP RP w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej w postaci danych sędziów (tj. imię, nazwisko, miejsce służbowe) zgłaszających kandydatów na członków do Krajowej Rady Sądownictwa oraz pisemne oświadczenie pierwszych piętnastu sędziów z wykazu o wskazaniu pełnomocnika,

stanowiących treść załączników do zgłoszenia kandydatów na członków KRS. Odmowę udostępnienia tej informacji Szef Kancelarii Sejmu RP uzasadnia tym, że art. 11c ustawy o KRS ma pierwszeństwo przed przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej i wyłącza możliwość udostępnienia żądanej informacji.

Według art. 11c ustawy o KRS, zgłoszenia kandydatów dokonane zgodnie z art. 11a i art. 11b ustawy o KRS Marszałek Sejmu RP niezwłocznie przekazuje posłom i podaje do publicznej wiadomości, z wyłączeniem załączników. Należy przy tym wskazać, że zgodnie ze wzorem zgłoszenia kandydata na członka KRS – stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Marszałka Sejmu RP z dnia 4 stycznia 2018 r. w sprawie ustalenia wzoru zgłoszenia oraz wzorów wykazu obywateli i wykazu sędziów popierających kandydata na członka KRS (M. P. z 2018 r. poz. 9; dalej jako: zarządzenie w sprawie ustalenia wzoru zgłoszenia) – załącznikami do zgłoszenia są: zgoda sędziego na kandydowanie na członka KRS; wykaz obywateli popierających zgłoszenie/wykaz sędziów popierających zgłoszenie; pisemne oświadczenie pierwszych piętnastu osób z wykazu o wskazaniu pełnomocnika.

W niniejszej sprawie informacje dotyczące zgłoszenia kandydata na członka KRS, zostały przez Marszałka Sejmu RP upublicznione¹, Szef Kancelarii Sejmu RP odmówił natomiast udostępnienia wszystkich załączników do tego zgłoszenia, ze względu na treść art. 11c ustawy o KRS. Należy natomiast wskazać, że przedmiotem skargi są informacje dotyczące sędziów popierających zgłoszenie kandydatów na członków KRS, o których mowa w art. 11b ust. 1 i 7 ustawy o KRS. Żądane informacje dotyczą zatem informacji publicznej – informacji o osobach pełniących funkcje publiczne i mających związek z pełnieniem tej funkcji. Żaden przepis ustawy o KRS nie wyłącza zaś tych informacji spośród informacji publicznych. Ustawa o dostępie do informacji publicznej w art. 5 ust. 2 wyłącza natomiast możliwość ograniczenia prawa do informacji publicznej ze względu na prywatność osoby fizycznej w odniesieniu do osób pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji. **W ocenie Rzecznika, skoro żądana informacja dotycząca danych sędziów zgłaszających kandydatów na członków KRS, jest informacją publiczną i jej udostępnienie nie podlega ograniczeniom wynikającym z ustawy to powinna zostać udostępniona. Przyjęta przez Szefa Kancelarii Sejmu RP**

---

¹ <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/page.xsp/kr> (dostępne 23 maja 2018 r.)

wykładnia art. 11c ustawy o KRS prowadzi zaś do ograniczenia konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej.

Należy przy tym podkreślić, że art. 61 ust. 3 Konstytucji RP nie pozwala na wprowadzanie arbitralnych ograniczeń w prawie do informacji, poprzez wyraźne wskazanie, kiedy są one możliwe. Dzieje się to wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Co więcej, na taką interpretację nie pozwala też artykuł 31 ust. 3 Konstytucji RP, który poświęcony jest ograniczeniom w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności. Stanowi on, że wszelkie ograniczenia praw i wolności muszą zostać zawarte w ustawie i muszą być konieczne dla zagwarantowania bezpieczeństwa, porządku publicznego, ochrony środowiska, zdrowia, moralności publicznej oraz wolności i praw innych osób. Co najważniejsze zaś, ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego podkreślono jednocześnie, że efektywność zasady powszechnego obywatelskiego dostępu do informacji publicznej zależy od prawidłowości wyważenia proporcji między konstytucyjną zasadą dostępności a zakresem ograniczeń i wyjątków określanych w ustawach zwykłych, procedur i gwarancji zapewniających pozostawienie zasadzie należnego jej miejsca i niewydrążenie jej z treści poprzez kreowane wyjątki (wyr. TK z 15.10.2009 r., o sygn. akt K 26/08).

Rzecznik Praw Obywatelskich stoi na stanowisku, że art. 11c ustawy o KRS określa jedynie formę w której następuje udostępnienie informacji o zgłoszonych kandydatach. Marszałek Sejmu RP udostępnia tą informację poprzez podanie do publicznej wiadomości zgłoszenia kandydatów. Udostępnienie tej informacji powinno nastąpić w formie określonej w art. 202a ust. 1 lub 2 uchwały Sejmu RP z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu RP RP (M. P. z 2018 r., poz. 267; dalej jako: Regulamin Sejmu RP RP). W tej formie nie udostępnia się natomiast załączników, co do zasady, gdyż zawierają one niejednorodne informacje, np. adresy zamieszkania i nr PESEL (jak wynika ze wzoru wykazów stanowiących załączniki nr 2 i 3 zarządzenia w sprawie ustalenia wzoru zgłoszenia). Zdaniem Rzecznika, te informacje, zawarte w załącznikach, podlegają ochronie wynikającej z art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Nie oznacza to jednak, że część informacji w nich zawartych nie stanowi informacji publicznej. Taką

informacją są, z całą pewnością, imiona i nazwiska oraz miejsca służbowe sędziów, która to informacja powinna zostać udostępniona w innej formie niż podanie do publicznej wiadomości, tj. na wniosek (art. 202a ust. 3 Regulaminu Sejmu RP, art. 10 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Takie stanowisko Rzecznik wyraził w piśmie skierowanym do Marszałka Sejmu RP z dnia 23 lutego 2018 r., wskazując na swoje wątpliwości co do procedury wyboru kandydatów na członków KRS oraz transparentności tego wyboru, tj. odmowy udostępnienia informacji o osobach zgłaszających kandydatów na członków KRS oraz udzielających pełnomocnictwa zgłaszającego kandydatów. Jak podkreślał Rzecznik **to, że z art. 11c ustawy o KRS wynika, że do wiadomości publicznej Marszałek Sejmu RP podaje zgłoszenia kandydatów z wyłączeniem załączników, nie jest równoznaczne z możliwością odmowy udostępnienia informacji publicznej w przypadku, gdy obywatel złożył taki wniosek w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.** Można bowiem rozważać, czy do informacji zawartych w załącznikach zastosowanie mogłyby znaleźć przepisy określające zasady dostępu do informacji publicznej zwłaszcza, że należy wyraźnie rozróżnić udostępnianie informacji na żądanie obywatela oraz podawanie jej do wiadomości publicznej. **Nie ma wątpliwości, że art. 11c ustawy o KRS nie zabrania udostępnienia informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.** Informacja o trybie postępowania w związku z wyborem członków organu konstytucyjnego jest w świetle art. 1 ust. 1 udip informacją publiczną zwłaszcza, że - zgodnie z art. 11a ustawy o KRS - pod zgłoszeniem kandydata na członka Rady podpisuje się 25 sędziów, z wyłączeniem sędziów w stanie spoczynku. Obywatel ma zatem prawo dowiedzieć się, czy te kryteria zostały spełnione (w załączeniu pismo RPO do Marszałka Sejmu RP z dnia 23 lutego 2018 r, nr. VII.510.2.2017²).

W odpowiedzi na wystąpienie Rzecznika w piśmie z dnia 23 marca 2018 r. Szef Kancelarii Sejmu RP poinformował, że „dokumentacja dotycząca zgłoszeń kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa, w tym przedmiotowe załączniki do tych zgłoszeń, stanowi informację publiczną. Nie jest jednak prawidłowe stanowisko Rzecznika Praw Obywatelskich, iż art. 11c ustawy o KRS nie zabrania udostępniania tych załączników

---

² Zob. pismo RPO z dnia 23 lutego 2018 r.

<https://www.rpo.gov.pl/sites/default/files/Wyst%C4%85pienie%20do%20Marsza%C5%82ka%20Sejmu%20w%20zwi%C4%85zku%20z%20kandydaturami%20do%20KRS.pdf>

w trybie wnioskowym ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (...). Ustawa o dostępie do informacji publicznej w art. 5 zawiera katalog ograniczeń w dostępie do informacji publicznej. Nie są to jednak jedyne przesłanki ograniczające dostęp do informacji publicznej. (...) Przepis art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi, że przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi. Przepisem szczególnym, ograniczającym dostęp do informacji publicznej w zakresie załączników do zgłoszenia kandydata na członka Krajowej Rady Sądownictwa, jest art. 11c ustawy o KRS”. Ponadto Szef Kancelarii Sejmu RP wskazał, że „możliwość udostępnienia załączników do zgłoszeń kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa w trybie wnioskowym należy wykluczyć jako sprzeczną z *ratio legis* przyjętych rozwiązań ustawowych”. Jak dodatkowo wskazywano, „powyższego nie zmienia fakt posłużenia się przez ustawodawcę w art. 11c ustawy o KRS sformułowaniem „*podaje do publicznej wiadomości*”, w miejsce terminu „*udostępnienie informacji publicznej*”. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej udostępnienie informacji publicznej może nastąpić w drodze „*ogłaszania*” informacji publicznych w Biuletynie Informacji Publicznej (pkt 1) [w Kancelarii Sejmu RP jest to, zgodnie z art. 202a ust. 1 Regulaminu Sejmu RP, System Informacyjny Sejmu RP] albo „*udostępniania na wniosek*” (pkt 2). Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej Biuletyn Informacji Publicznej ma na celu „*powszechny dostęp do informacji publicznej*”. „*Ogłoszenie*” informacji w BIP-ie, stanowi zatem jej „*upowszechnienie*” czyli „*podanie do publicznej wiadomości*”. Zatem niejednolitość terminologiczną należy w tym przypadku rozpatrywać jedynie w kontekście ewentualnego uchybienia legislacyjnego (w załączeniu pismo Szefa Kancelarii Sejmu RP z dnia 23 marca 2018 r., nr BPSP-170-23(5)/18).

Z takim stanowiskiem Szefa Kancelarii nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim należy mieć na względzie szczególny charakter ustawy o dostępie do informacji publicznej i obowiązek traktowania wyjątków od tej ustawy w sposób ścisły. Należy bowiem przypomnieć, że Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale składu siedmiu sędziów z 9 grudnia 2013 r., I OPS 8/13 wskazał, że ustawa o dostępie do informacji publicznej według założeń ustawodawcy ma być ustawą ustrojową, gdyż rozwijając

i precyzując konstytucyjną zasadę, że informacja publiczna jest jawna (a więc i dostępna poza sytuacjami ograniczenia jawności w drodze ustaw lub w związku z ochroną prywatności), wyznacza zakres jawności informacji publicznej oraz prawo dostępu do tej informacji w porządku prawnym RP. Z ustawy tej wynika jako norma podstawowa zasada domniemania jawności. Istnienie innych zasad czy trybu udostępniania informacji publicznej wyłącza stosowanie ustawy o dostępie do informacji publicznej tylko w zakresie regulowanym wyraźnie tymi szczególnymi ustawami. Przepis art. 1 ust. 2 u.d.i.p. oznacza, że wszędzie tam, gdzie konkretne sprawy dotyczące zasad i trybu dostępu do informacji będącej informacją publiczną uregulowane są inaczej w ustawie o dostępie do informacji publicznej, a inaczej w ustawie szczególnej dotyczącej udostępniania informacji i stosowania obu tych ustaw nie da się pogodzić, pierwszeństwo mają przepisy ustawy szczególnej. Tam jednak, gdzie dana sprawa uregulowana jest tylko częściowo lub w ogóle nie jest uregulowana w ustawie szczególnej, zastosowanie mają odpowiednie przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej, przy czym w pierwszym przypadku stosowane są uzupełniająco, w drugim zaś stanowią wyłączną regulację prawną w danym zakresie. Wymaga to zatem szczegółowej analizy porównywanych ustaw, przy czym uregulowania wprowadzające odmienne zasady i tryb dostępu winny być, jako wyjątkowe, interpretowane w sposób zwięzający. Z wyjątkami wiąże się bowiem powszechnie znana zasada *exceptiones non sunt extendendae*. Innymi słowy w razie wątpliwości, w świetle art. 61 Konstytucji RP i art. 1 ust. 2 u.d.i.p. wykładnia powinna uwzględniać prawo dostępu do informacji, a nie jej ograniczenie (zob. też wyrok NSA z 14 grudnia 2017 r. I OSK 1608/17). W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się zatem, że niedopuszczalne jest stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wówczas, gdy żądane informacje, mające charakter informacji publicznych, osiągalne są w innym trybie. Samo bowiem powoływanie się na ustawę o dostępie do informacji publicznej nie implikuje konieczności jej stosowania, jeśli z całokształtu okoliczności wynika, że skarżący ma zapewniony dostęp do żądanych informacji w oparciu o przepisy innych ustaw (wyrok NSA z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt I OSK 1499/12).

Zauważyć w związku z tym należy, iż art. 11c ustawy o KRS nie wyłącza stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej. Określa on jedynie sposób upubliczniania niektórych informacji dotyczących zgłoszeń kandydatów na członków

KRS, co stanowi jedną z form realizacji zasady jawności wyboru kandydatów do KRS.

Pomimo, tego, że przepis ten wyłącza możliwość upublicznienia załączników zawierających m.in. wykaz obywateli oraz sędziów popierających zgłoszenie kandydatów, to nie oznacza jednak, że informacje publiczne w nich zawarte (np. informacje dot. sędziów) nie podlegają udostępnieniu na wniosek w trybie art. 202a ust. 3 Regulaminu Sejmu RP w związku z art. 10 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Wniosek zainteresowanego rodzi bowiem po stronie dysponenta informacji obowiązek jej udostępnienia wtedy, gdy informacja ta nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w publicznym obiegu (przy czym publiczny obieg należy kojarzyć z tymi formami rozpowszechniania informacji publicznej, które są bezpośrednim ustawowym lub regulaminowym narzędziem informacyjnym), a więc zainteresowany nie może się z nią zapoznać inaczej, niż składając wniosek o udzielenie informacji do organu władzy publicznej (zob. u wyrok NSA z dnia 20 listopada 2003 r., sygn. akt II SAB 372/03, wyrok NSA z dnia 21 września 2012 r., sygn. akt I OSK 1393/12). Jak wskazywał NSA w uchwale z 9 grudnia 2013 r., I OPS 8/13, ograniczenie dostępu do informacji publicznej w trybie wnioskowym realizowanym na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej, zgodnie z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP i art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, wymagałoby wyraźnego, nie budzącego wątpliwości postanowienia ustawy.

Ponadto należy wskazać, że art. 2 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi, że każdemu, z zastrzeżeniem art. 5, przysługuje prawo dostępu do informacji publicznej, czyli prawo dostępu do informacji, wiedzy o sprawach publicznych. Tak rozumianą informację publiczną - przedmiot prawa określonego w art. 61 Konstytucji RP i w ustawie o dostępie do informacji publicznej - należy w związku z tym odróżnić od nośników tej informacji, czy inaczej form, w jakich informacja występuje. Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, nawet jeśli wnioskodawca nie ma prawa, wynikającego z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a udip, do żądania zachowania określonej treści i postaci danego dokumentu, to może domagać się zawartej w nim informacji, jeżeli jest to informacja publiczna. Takie rozróżnienie wynika z art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP (zob. wyrok NSA z 20 listopada 2003 r. II SAB 372/03). Tym samym, w ocenie Rzecznika, **wniosek złożony w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, mający na celu uzyskanie informacji publicznej zawartej w dokumentach załączonych do zgłoszenia kandydata na członka**

KRS, nie zaś tych dokumentów, powinien zostać rozpatrzony w trybie tej ustawy z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Należy zatem zgodzić się z argumentacją zaprezentowaną w skardze Pana P.W., że błędna interpretacja art. 11c ustawy o KRS przyjęta przez Kancelarię Sejmu RP, prowadzi do ograniczenia prawa do informacji publicznej o osobach pełniących funkcję publiczną, które biorą udział w procedurze kształtowania składu organu władzy publicznej. Ograniczenie to nie znajduje jednak uzasadnienia w świetle przesłanek, o których mowa w art. 61 ust. 3 oraz 31 ust. 3 Konstytucji RP (por. wyrok TK z 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt K 14/13, wyrok TK z 7 czerwca 2016 r., sygn. akt K 8/15). Słusznie Skarżący przytacza przy tym wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2012 r. sygn. akt I OSK 2022/12, w którym NSA wskazał, że możliwe jest udostępnienie danych osobowych osób uczestniczących w zebraniach wiejskich.

W związku z powyższym, Rzecznik Praw Obywatelskich wnosi o uwzględnienie skargi obywatela i uchylenie decyzji Szefa Kancelarii Sejmu RP w zaskarżonym zakresie.

Załączniki:

- 1) 3 odpisy pisma procesowego;
- 2) Pismo RPO do Marszałka Sejmu RP z dnia 23 lutego 2018 r, nr. VII.510.2.2017;
- 3) Pismo Szefa Kancelarii Sejmu RP z dnia 23 marca 2018 r., nr BPSP-170-23(5)/18.